Ч. 254. Пятниця 25 (12) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостзах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — З Угорщини. — Чи не байка про конституцию в Росиї. — Де обертає ся балтийска фльота. — Росийско-японьска війна).

В палаті послів вела ся дальше політична дискусия, в котрій забирали голос крім пос. Ердера також пос. Берґер, міністер просьвіти др. Гартель і президент міністрів др. Кербер. Пос. Берґер доказував, що неправдою єсть, мов би то Німці вели в Інсбруку аґітацию, а італіяньскі студенти були змушені боронити ся. Виновниками подій в Інсбруці суть президент міністрів і намістник, головно же намістник, котрий зле інформував правительство о мніню німецкого населеня в Тиролі. — Міністер др. Гартель виказував на числах потребу ческих і польских паралельних кляс при учительских семинариях на Шлеску.

На вчерашнім засіданю палати послів промавляв віцепрезидент палати пос. Кайзер і виказував, як велике заворушене викликало серед Німців в Австриї розпоряджене правительства на Шлеску. Німці не заслужили собі на то, щоби правительство користало з парляментарних ферий в цїли робленя Німцям в ріжних сторонах держави всїляких національних шкід. Бесїдник розповідав історию основаня славяньских паралельних кляс в Тішинї і Опаві та доказував, що дотичне розпоряджене правительства довело до бурливих демонстраций і численних протестів, бо то не був перший удар нанесений Німцям на Шлеску. Бесїдник вказував на удержавнене польскої ґімназиї в Тішини, котре наступило мимо енерґічного спору Німців і сойму. За помочию удержавненя забезпечило правительство тревале єствоване тій ґімназиї.

На Угорщині кипить, протести і демонстрациї з одної а докази симпатиї і похвали з другої сторони держать всю суспільність у великім напруженю. Ліберальна партия стає щораз менша а давні міністри з неї уступають. Бувший президент міністрів Кольоман Сель зложив свій мандат, щоби тим показати, що не хоче належати до ліберальної партиї і слухати проводу ґр. Тіши. Оногди зробило кількасот студентів демонстрацию против професорів Надя і Лянґа, котрі яко посли голосували за внесенем Тіши. Внаслїдок тої демонстрациї мусїли оба професори перервати свої виклади. Виборцї Тіши знов з Бачбурок ухвалили висказати Тіші свою симпатию за єго успішну борбу против парляментарної анархії.

Чутку про конституцию в Росиї слухає ся як би якусь байку а таки здає ся, що єсть в тім щось правди. Кажуть, що мимо заказу правительства зібрали ся в Петербурзї репрезентанти росийскої шляхти і там радять потайком і при замкнених дверех о заведеню в Росиї конституциї. Кажуть, що зібрало ся 98 репрезентантів шляхти зі всїх ґуберній росийских і з тих 71 заявило ся за заведенем конституциї а лиш 27 против того. Зачувати, що проект тої конституциї постановляє між иншим: На чолї держави стоїть цар і збори державні або „дума“. Свобода совісти, зборів і особи єсть запоручена. Наслїдство престола позістає незмінене. Особа царя єсть ненарушимою. Міністри суть одвічальні за дїла царя. „Дума“ вибирана на 3 роки має складати ся з двох палат: з палати земств і зборів міст та з палати заступників народу, вибираних на основі загального рівного, безпосередного і тайного права виборчого. — Коли ся чутка не проста байка, не pium desiderium росийскої суспільности, пущене в заграничні ґазети, то в Росиї мабуть заносить ся на великі зміни і діждемо ся якихсь великих подій в сьвітї.

Де обертає ся балтийска фльота, на котру в Росиї покладають так великі надії? Она поділена на части, котрі в теперішну пору віддалені дуже далеко від себе. Одна єї часть,

---

10)

Росийско-японьска війна від єї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

8. Стан воєнних рухів в першій половині лютого і положене в Порт Артурі. — Алексієв і Куропаткін.

Японцям розходило ся передовсїм о то, щоби запанувати на мори і мати свободу в переводї сухопутної армії. Перші кроки в сїм напрямі їм вповні удали ся, але фльота росийска в Порт Артурі далеко ще не була знищена, а владивостоцка ескадра ще збільшала небезпечність. По першім бомбардованю Порт Артура, бомбардувала японьска фльота Порт Артур другий раз, але лиш коротко, а дня 12 лютого напали були японьскі торпедовцї на чотири росийскі кораблї, але ті зараз втекли до пристанї. Японцї кинули тодї кілька ґранатів до міста і відступили ся. На тім поки що закінчила ся акция японьскої фльоти. Здає ся, що Японцям при сих атаках розходило ся головно лиш о то, щоби перше переконати ся, якої шкоди наробив їх перший нічний атак і перше бомбардоване кріпости, а відтак, щоби застрашити росийску фльоту в Порт Артурі і тим забезпечити собі бодай на короткий час панованє на мори, бо адмірал Того подав був урядово таку звістку о вислїдї послїдного атаку: „Успіх атаку єсть такий, що Японцї панують на мори і не знаходячи нїгде опору, висаджують своє войско на Кореї“.

Головна сила японьскої фльоти по тім десь була щезла. Говорено, що она поплила до своїх портів направляти шкоди, то знов, що набирає вугля і муниції. Перед Порт Артуром остала ся була лиш передна сторожа, котра мала дати знати, скоро би росийска фльота хотїла винлисти на широке море. Тимчасом в Порт Артурі направляно поменші шкоди на кораблях і укріплювано позиції на суши коло кріпости.

Здає ся, що під ту пору головна сила японьскої фльоти ескортувала перевозові кораблї з войском, бо вже 14 лютого одержали Росияни в Порт Артурі вість, що Японцї висадили в Чемульпо 19000 свого войска. Здає ся також, що японьска фльота вишукувала також вздовж ляотуньского побережа місце, де би можна було вигідно а недалеко від Порт Артура висаджувати войско, бо надходили вісти з ріжних сторін, що тут і там показували ся ночию японьскі кораблї воєнні. Се було причиною, що Росияни вздовж побережа уставили були всюди на загрожених місцях більші відділи войска з пушками, а над Голубиним заливом і заливом Осьми кораблїв на квантуньскім півострові на захід і північний захід від Порт Артура виставили більші шанцї для уставленя на них батерий. Була навіть чутка, що Японцї в кількох місцях на ляотуньскім побережу пробовали висадити своє войско, але їх ще в пору відперто.

З росийскої сторони вела ся дальше мобілізация. А треба признати, що армія росийска на далекім всходї дійстно не була так зорґанізована, як того вимагала вибухша несподївано війна. Орґанізацию треба було на ново переводити. Отже число бриґад сибірских стрільцїв збільшено з 6 на 9, а 10 бриґаду формовано нову. До того прислано з Европи дві бриґади і так було всїх 12 бриґад, котрі поділено на три корпуси, котрим ще придано відповідне число козаків і артилериї. На основі росийских жерел обчислювано тодї, що кождий з тих корпусів міг мати що найбільше 40.000 мужа, отже всего азийского добірного войска було не більше як 120.000. Крім того збирали ся ще три сибірскі дивизиї резерви разом около 45.000 мужа, а наконець був ще й самостійний корпус заамурскої граничної сторожи в силї 35.000 мужа, котрі однакож по найбільшій части мусїли пильнувати манджурскої зелїзницї. Так отже при дуже скорій мобілізациї могло було в першій половині лютого станути в Манджуриї що найбільше 200.000 мужа, але й в такім случаю дійстного боєвого войска могло бути що найбільше лиш 150.000. Але треба мати то на увазї, що мобілізация і нова орґанізация хоч би лиш задля зовсім природних причин не могли поступати так скоро і що на то треба було бодай кілька недїль часу, а покаже ся з того, що Росияни були тодї дійстно в дуже некористнім положеню супротив Японцїв, котрі мали все аж до послїдного ґузика приготовлене.

Але здає ся, що як Росияни під ту пору дуже собі легковажили Японцїв, так знов Японцї дуже перецїнювали воєнну силу Росиї

тота, що пливе через канал Суезкий, допливає тепер до Порт Саіда і тут знову задержить ся. Перед тим стояла она на грецких водах коло Крети, де пяні російські моряки не лиш виробляли всілякі галабурби та одні других убивали, а також поранили богато місцевих людий. Кажуть навіть, що они убили пять місцевих жителів і що сорок і кілька моряків здезертирувало. Дуга часть з адміралом Рождественским пливе на полудне вздовж західного побережа Африки а трета, доповняча ескадра знаходить ся ще на водах коло Давії.

Ґен.-поручник Сахаров доносить о борбі по обох сторонах передолини Шінхеілін на північ від Чітункав, де Росияни забрали покинену Японцями муніцию і зброю. Дня 21 с. м. прийшло було знов до борби, в котрій згинуло по російскій стороні 10 вояків, а 10 офіцирів і 30 вояків було ранених. Дня 22 с. м. заняли Японці село Шахепу, виперши звідтам Росиян.

Новинки.

Львів дня 24-го падолиста 1904.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї надав старшому контрольорови почти у Львові Вільг. Макушеви посаду старшого начальника почтового в Стрию. — П. Намістник іменував концепістів Намістництва: Дра Здисл Єнджейовича, дра Тад. Жебрацкого, дра Лук. Завистовского, Володисл. Мінсовича, гр. Володисл. Скарбка, Володим. Гендріха, Ром. Балька, Юл. Фрідріха, дра Генр. Штубенфоля і дра Десон. Погоржельского повітовими комісарями, а концептових практикантів Намістництва Ст. Дорожиньского в Рогатинї і Вол. Зачка в Бжеску концепістами Намістництва.

— **З ц. к. Дирекциї почт і телеґрафів.** З днем 16 падолиста с. р. відкрито в Пісочній, жидачівского повіта, при істнуючім тамже ц. к. уряді почтовім стацию телеґрафу з обмеженою службою денною.

Закінчене ювилейного відпусту в пятьдесяті роковини проголошеня догми Непорочного Зачатя Пречистої Діви Мариї, відбуде ся в неділю д. 27 с. м. в церкві Преображенія (коло Народного Дому). Сьв. літургію, котра розпічне ся точно о $9\frac{1}{2}$ г., відслужить ВП. Митрополит при участи цілої капітули. По скінченю богослуженя виголосить сам ВПр. науку. На се богослуженє являть ся процесиї всїх львівских парохій та монастирів під проводом своїх духовних настоятелів, і з тої причини богослуженя по парохіяльних церквах і монастирях закінчать ся о г. $8\frac{1}{2}$. На торжество запросив митр. орд. архієпископів обряду латиньского і вірменьского з капітулами, представителів властий: п. Намістника, краєвого Маршалка і головно-командуючого, президента міста Львова, шефів урядів, ректорів університету і політехніки та богословский виділ. Участь в сїм торжестві возьмуть представителі всїх руских товариств, котрі рівнож отримали запросини. В часї літургії буде співати хор питомців духовної семинариї, а в часї причастия і по скінченю богослуженя хор „Бояна" разом з хором учеників рускої гімназиї відспіває пісні в честь П. Д. Мариї, ті самі, що будуть відспівані на ювилейнім концерті сего четверга в салї Фільгармонії. По парохіяльних та монастирских церквах відбуде ся торжественне закінчене ювилею в неділю на вечірнях, при чім будуть виголошені відповідні проповіди.

— **Утїкла з циганом.** З Будапешту доносять: Сими днями лучила ся кровава любовна драма і викликала незвичайне вражінє в тутешних аристократичних кругах. Властитель більших посїлостий Павло Хурі був заручений від довшого часу з панною Едселькою Маряй, дочкою властителя дібр. Дня 15 с. м. мало відбути ся вінчанє зарученої пари, коли тимчасом панна десь перед вінчанем нагле щезла з родинного дому. Як відтак показало ся, утїкла Етелька з циганьским музикою Петро Ковачем. Зраджений суджений так взяв собі до серця утечу невірної, що двома вистрілами з револьвера в груди позбавив себе житя.

— **Великий пожар** навістив дня 21 с. м. міскі маґазини в Бруклїні коло Нового Йорку. Від огня маґазинів займили ся чотири сусїдні доми. В полуміни погибло 12 осіб

— **Буря,** яка лютила ся дня 21 с. м. в Батавії острові Ява, полишила по собі страшну руїну. Більше як 30.000 людий полишило ся без даху. Доми повалені, плянтациї понищені. Богато кораблїв утонуло.

— **Кровава месть.** З Риму доносять: Богатий лїкар в Полїняно, др. Пеллеґріні, звів дочку тамошного міщанина, Апольонію Джанлюізі. Коли оногди вечером Пеллеґріні в товаристві двох своїх братів вертав до дому, напала їх на дорозі родина зведеної дївчини. Між нападеними а родиною зведеної счинила ся бійка, в часї котрої лїкар Пеллеґріні кількома вистрілами з револьвера убив на місци вітця дївчини, а єї саму, єї матїр і брата тяжко ранив. Жертвою тої кровавої борби упав також і сам Пеллеґріні, котрому брат Апольонії сокирою розвалив голову; оба брата Пеллеґріного також тяжко ранені штилетами.

— **Вибух ґазів.** Wiener Abendpost довідує ся з Групиці (Бірнбавм в горішній Країні), що оногди вечером вибухли ґази в тунели який будують в горах Караванках. Від вибуху погибло 11 робітників, а 7 тяжко ранених.

— **Недостача паші.** З Дрогобиччини доносять, що недостача паші починає давати ся в знаки селянам, що вже тепер не мають чим кормити худобу. Наслїдком сего позбувають ся єї за безцїн, продаючи пр. конї на шкіру. Тамтого тиждня убито в Дрогобичи поверх 200 штук коний.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Сим звертає ся увагу на оголошенє в Gazet-i Lwowsk-ій з дня 15 падолиста с. р. що до розписаня через ц. к. Дирекцию зелїзниць у Львові оферти на доставу урядженя механїчно-електричних для нової монтівні льокомотив у варстаті львівскім. — Урядженя ті складають ся з одної пересувальниці і двох журавлів пересувальних для льокомотив, як також з цїлого урядженя електричного тихже з переводами і інсталяциєю.

на далекім Всходї. Знатоки воєнної штуки і войскових відносин в Росиї вже тодї говорили, що як би Японцї не були займали ся занадто побічними роботами в Кореї, лиш осягнувши пановане на мори старали ся були зараз форсувати висаджуване свого войска на західнім побережу квантуньского півострова або бодай безпосередно при устю ріки Ялу, то мусїли би були без сумнїву побідити Росиян, бо могли виступити з дуже переважаючою силою. Російске войско було тодї ще дуже розкинене, а Японцї могли в короткім часї перевезти через море 200.000 готового до бою войска. Здає ся однакож, що звістна японьска, так сказати би педантерия здержувала японьских верховодів від так сьмілого пляну, або може они занадто побоювали ся ще акциї російскої фльоти і відчували то, що ще не суть вповні панами на мори, отже рішили ся висаджувати войско насамперед в Кореї.

Щож під ту пору діяло ся в Порт Артурі? На звістне вже завізванє намістника Алексієва більша часть цивільних жителів міста виїхала була з міста; на 100 жителів осталось було ледви 30 та й з тих многі лагодили ся до виїзду. По першім переполоху люди були вже трохи успокоїли ся. Зелїзниця курсувала правильно. Всї мости, канали і перепусти стерегла варта з обави, щоби Японцї не збурили зелїзниці, бо 14 лютого наспіла була вість, що перебрані японьскі офіцири хотїли висадити у воздух великий міст зелїзничий на ріці Сунґарі. (По правдї були то два японьскі студенти, котрі з превеликого патріотизму підняли ся були сего діла і лиш длятого удавали офіцирів, щоби їх розстріляно а не повішено). Кождий новий поїзд привозив войско. В доках і арсеналах працювало як день так ніч 8000 робітників над направою кораблїв. В місті було поживи подостатком. Росияни говорили навіть, що місто єсть на два роки заосмотрене в поживу. Але що Японцї сперли були довіз поживи від сторони моря і навіть переловили російский пароход „Манджурию", що віз провіянт до міста, то в місті настала була дорожня і місцеві власти були змушені установити ціну на поодинокі артикули поживи Комендантом фльоти був все ще адмірал Штарк. Наконець намістникови Алексієви стало було вже за душно в Порт Артурі і він переніс свою головну кватиру до Мукдена. Туди переніс ся також і хіньско-російский банк. Місто зачало вже прибирати чисто воєнний характер.

Але вже й в Петербурзї почали приходити до того переконаня, що Алексієв не той чоловік, котрий би дав всему раду в так важній хвили. Та й адмірал Штарк зараз по першім атаку на фльоту в ночи з 8 на 9 лютого попав був в неласку. Розходило ся ще лиш о то, кого іменувати на его місце, а се отворяло зараз широке поле двірским інтриґам. Дня 17 лютого розійшла ся була чутка, що адмірал Рождественский має виїхати до Порт Артура і обняти там команду фльоти. Тимчасом дістав він від царя приказ, щоби поки що ще не їхав. Показало ся, що намістник Алексієв завізвав був адмірала Єссена, котрий під ту пору був в Петербурзї. Коли же Єссен явив ся у царя в якійсь службовій справі, цар дуже здивував ся, що він ще не виїхав на далекий Всхід. Показало ся тодї, що він не дістав того завізваня, котре вислав був Алексієв до него. Небавком опісля розійшла ся чутка, що командантом фльоти в Порт Артурі стане або командант чорноморскої фльоти Скридлов або віцеадмірал Макаров.

Здає ся, що під напором кругів войскових противних намістникови Алексієву і під впливом загального мнїня в Росиї, котре домагало ся висланя на далекий Всхід якогось здібного команданта і вказувало на міністра війни ґен. Куропаткина яко на такого, цар рішив ся іменувати его командантом цілої манджурскої армії, але при тім зазначив виразно, що верховну власть над цілою збройною силою на далекім Всходї задержує Алексієв і дальше, се ніби длятого, щоби ціле воєнне діло оставало ся і дальше в одних руках. Іменованє ґен. Куропаткина викликало велику радість в цілій Росиї а по цілій Росиї ніби залунало тепер в один голос: пождіть „Японця", аж тепер дамо ми вам доброго прочуханця, ви „макакі!" (Росияни називають Японців „макакі", то значить „малпи"). Іменованє ґен. Куропаткина оголошено дня 22 лютого і з ним розпочинає ся нова доба в російско-японьскій війнї.

Оба ті мужі грають так важну ролю в дотеперішній війні, що потреба конче дещо про них тут розказати. З особою царского намістника Алексієва вяже ся все лихо і все нещастє Росиї в російско-японьскій війнї, а особа Куропаткіна означає всю надію Росиї на остаточну єї побіду. Чи справедливо звалюють на Алексієва всю вину за війну і нещастя та неудачі в ній, се годї нинї знати і оцінити. Звістно, що дуже часто у великих нещастях народних і державних хтось стає жертвою, котра мусить брати одвічальність на себе за все, що стало ся, хоч по правдї і по найбільшій части виноваті ті люди, що висунули такого чоловіка наперед. В сїм случаю, о скілько се можна вже тепер знати, здає ся, що вина спадає однаково і на самого Алексієва і на тих, що висунули его на так важне і повне одвічальности становище; але судити можна найбільше лиш тих, котрих видимо, а не тих, що криють ся за других.

Хто єсть Евгеній Іванович Алексієв? То нинї політично мертвий чоловік; его намістництво вже скінчило ся і він більше не верне вже туди, де через него полила ся і буде ще богато лити ся людскої крови. Він прикований вже до Петербурга, де має засїдати в радї державній і комітеті міністрів. З его докладною родописею годї було доси стрітити ся, але „злі

— **Позір!** Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову льотерию на дохід будови власного дому. В тій ціли видав „Сокіл“ льоси в виді переписних листків в 10 родах по ціні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколі“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Сокола“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 24 падолиста. На вчерашнім засїданю палати послів промавляли посли Петеленц, полемізуючи з пос. Демелем і Кайзером, а відтак ще Бянкіні і Міхейда.

Будапешт 24 падолиста. Управа социяльно-демократичної партиї завізвала орґанізацию, щоби здержала ся від участи в демонстрациях опозицийних партий парляменту, але рівночасно щоби й не виступала против тих демонстраций. За то мають социялісти устроїти демонстрацию виключно лиш в користь заведеня загального права голосованя.

Порт Саід 24 падолиста. На овиді показала ся перша дивізия балтийскої фльоти.

Льондон 24 падолиста. „Daily Chronicle“ доносить з Шанґаю під датою вчерашною: Японці забрали дня 23 с. м. анґлїйский пароход „Hunchow“, що плив з Шанґаю до Порт Артура і віз 30.000 пушок консерв мясних. Цїлий той набір був власностию росийско-хіньского банку, а вартість его виносила 260 тисячів таелїв.

Льондон 24 падолиста. „Standard“ доносить з Токіо під датою 23 с. м.: Тутешні ґазети доносять згідно з ріжних сторін Манджуриї, що зближає ся битва, котра відбуде ся мабуть межи ріками Ша і Гун.

Порт Саід 24 падолиста. На овиді показала ся перша дивізия балтийскої фльоти.

Льондон 24 падолиста. „Daily Telegraph“ доносить з Порт Саід під датою 23 с. м. Росийскі кораблї воєнні будуть стояти в Порті здалека від инших кораблїв і будуть окружені патролюючими лодками. Росийска фльота одержить позволене набрати води і мяса; чи також і вугля? — о тім не можна було довідати ся. Часть анґлїйскої ескадри Середземного моря стоїть так близько, що запомочию телеґрафу без дрота може порозумівати ся з анґлїйским воєнним кораблем стоячим перед пристанию в Порт Саїдї. Кажуть, що в Порт Саїдї перебуває богато японьских аґентів. Після не потвердженої досі чутки має перебувати коло Адена японьский кружляк.

НАДІСЛАНЕ.

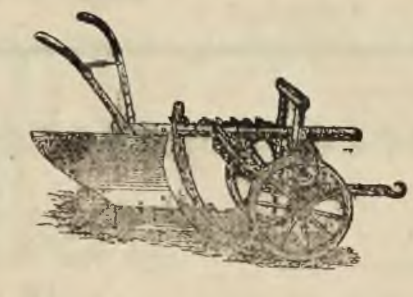
КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, Чарнецкого, ч. 26.

язика“ зараз по его іменованю царским намістником у всхідній Азиї говорили, що він близький своях царского двору „з боку“. Може то говорила лиш звичайна людска злоба або й ненависть, бо треба знати, що Алексїєв єсть нинї найбільше зненавидженим чоловіком в Росиї. Але люди з войскових кругів так розповідають про него:

Алексїєв належить до найзнатнїйших адміралів росийскої фльоти і грав вже не раз в політичнім житю визначну ролю. Він родив ся дня 11 мая 1843 р. і вже в девятнайцятім роцї житя укінчив з відзначенєм курси в корпусї кадетів маринарки та вступив до служби в четвертій дивізиї фльоти. Тут звернув він на себе увагу адмірала Лїсовского, котрий взяв его з собою на корвету „Варяґ“ на свою об'їздку довкола сьвіта. Підчас межиусобиці північних удїльних держав з полудневими в північній Америцї був Алексїєв з Лїсовским в Америцї і написав о тім звіт, котрим в Петербурзї звернув був увагу на себе. Вернувши з Америки став він поручником корабельним і яко офіцир від фляґи був приділений до адмірала Батакова, тодїшного шефа росийскої ескадри на грецких водах. В роках 1875 і 1876 був Алексїєв в штабі вел. кн. Алексїя Александровича, котрий на фреґатї „Светлана“ їздив по Атлянтийскім океанї та по Середземнім мори. На панцирнім корабли „Кремль“ працював він опісля в цїлях укріпленя побережа з так великим успіхом, що его іменовано командантом кружляка „Африка“ і вислано в якімсь посольстві до північної Америки. Він сповнив тут свою задачу з такою зручностию і показав при тім такі дипльоматичні здібности, що его в петербурґских правительственних кругах стали уважати не лиш за здібного моряка, але й за розумного полїтика. Коли в 1883 р. опорожнила ся в Парижи посада росийского відпоручника (аташе) маринарки, вислав его цар Алексаңдер III тий туди і приказав єму особливо старати ся о дружбу з Франциєю. Алексїєв був через 9 лїт у Франциї і працював пильно над тим, щоби довести до заключеня французко-росийского союза. Александер III. мав повне довірє до него, покликав его в 1892 року до Петербурга та іменував помічником шефа штабу маринарки. Через три роки сповняв Алексїєв сей уряд і причинив ся богато до збільшеня росийскої фльоти. Відтак став шефом росийскої ескадри на Тихім океанї. Безпосередно по вибуху непокоїв в Хінї авансував він на начальника Квантунскої землї і на старшого команданта збройної сили на Тихім океанї. На сїм становищи відзначив ся він не лиш яко командант, але й яко управитель краю і виробив собі широке знане відносин на далекім Всходї. Він був у великих ласках у цариці-вдовиці, був вірником царя Николая II. і приятелем ґен.-адмірала вел. кн. Алексея, а то все причинило ся до того, що его в серпни минувшого року іменовано царским намістником у всхідній Азиї.

Американьский сенатор Беверідж (Beveridge) в своїм дїлї „Росийский поступ“ (The Russian Advance) подає таку характеристику Алексїєва: „Він робить враженє майже надзвичайної живости... Єго житє присвячене з молодечим одушевленєм ростучій силї Росиї. Єму около 50 лїт і він повен нервової енерґії. Єго кроки мають в собі щось нагального. Всї рухи того чоловіка вказують на рішучість. Єго розмова єсть виразом сили. Єго постава, навіть тодї коли він сидить при розмові, єсть повна напруженої уваги. Алексїєв знає о всїм, єсть дуже отвертий і готов завсїгди дати відповідь та висказати просто своє мнїнє. Єго днї повні роботи, а навіть ще й в ночи сидить він по більшій части при роботі. Єсть щось особливого і дуже впадаючого в очи в тій повній сили енерґії того заступника Росиї на далекім Всходї....

(Дальше буде).

До відомости всїх Вп. Господарів.

Господарі, хто з вас знає, що Іван Плейза виробляє? — Ріжні плуги і січкарні, дуже міцні, дуже гарні, млинки, рала наймоднїйші, до ужитку найздібнїйші! Та ще й тано; тож тра знати з ким найлїпше гандель мати:

Чужий пхає що найгірше, а говорить, що найлїпше. Коби гроші в руки взяти: йди мя — каже — позивати! — Час нам собі руки дати та й чужих не спомагати. Най не їдять білу булку, а до неї й нашу курку; нехай роблять, як ми робим, коло поля гною ходим! Наші гроші в нас тримаймо; чужим в гандель не даваймо! Чейже аґент плуг не робить; на готовім він заробить.

На щож в двоє нам платити, коли можем оцадити. Турка близько Коломиї, там робітня є й до нині: Іван Плейза не в кермує, кожду річ він сам пробує. Він вас, братя, не вшукає, бо він Христа віру має. А хто чого сам не знає, най лиш его посниває; він на складі усе має цїнник даром посилає. Хто раз купить, буде знати, що у Плейзи мож дістати все найлїпше, найдешевше, тай ще другим 'ме казати, що найлїпше купувати: у

Івана Плейзи

в Турцї під Коломиєю.

Курс львівский.

Дня 23-ого падолиста 1904.	платять К. с	жадають К. с
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	543·—	553 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	588·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	350·—	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101 30	102 —
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102.20
4% листи застав. Банку краєв. .	99·20	99 90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·10	99·80
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	99·50	100 20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102 80	—·—
„ „ „ „ 4½%	101·30	102 —
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100 —
„ „ м. Львова 4% по 200К.	97·30	98 —
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85 —	91 —
Курс віденский:		
Австр. черв. хреста	54 —	56 25
Угорск. черв. хреста	28·80	29 80
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	66·—	70 —
Базиліка 10 К	20·75	21 75
Joszif 4 K.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11 26	11 40
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр америк.	4·80	5 —

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).